

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.1r-148/25
Nr.PIGD 1-241143754-03-1r-13022025

Judecătoria Bălți, sediul Central
Judecător: Lina Popescu

DECIZIE În numele Legii

05 iunie 2025

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,
În completul compus din:

Președintele completului, judecător
Judecători

Ghenadie Liulca
Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către procurorul în Procuratura municipiul Bălți, Veaceslav Vacari împotriva sentinței Judecătoria Bălți, sediul Central din 23 ianuarie 2025, prin care:

Galii Dumitru *****, an. *****, IDNP: *****,
originar și locuitor din mun. *****, studii medii
incomplete, nesupus militar, neangajat în câmpul
muncii, cu antecedente penale, la evidența
medicilor narcolog și psihiatru nu se află, cetățean
al R. Moldova.

a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190
alin.(1) Cod penal.

Procedura de citare legal executată.

Termenele de judecare a cauzei:

-instanța de fond: 16 decembrie 2024 – 23 ianuarie 2025,

-instanța de recurs: 23 februarie 2025-05 iunie 2025.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului înaintat, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din data de 23 ianuarie 2025 Galii Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi i s-a stabilit numitului pedeapsa sub formă de 120 (una sută douăzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Controlul executării pedepsei urmând a fi asigurat de Biroul de Probațiune Bălți.

S-a explicat lui Galii Dumitru că în caz de eschivare cu rea-voință de la executarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității, această pedeapsă se va înlocui cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a constatat că, Galii Dumitru, având scopul sustragerii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, în perioada de timp din 30.03.2024 până în luna mai 2024, aflându-se pe teritoriul mun. Bălți, având drept scop sustragerea ilicită a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și inducerea în eroare, sub pretextul investirii unei afaceri cu telefoanele mobile, a sustras de la Inachevici Vladislav, bani în suma de 15000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate daune materiale în suma totală de 15000 lei.

Judecând prezenta cauză în procedura simplificată, prin prisma probelor administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, instanța de fond a concluzionat că, vinovăția inculpatului Galii Dumitru a fost dovedită integral și acțiunile acestuia le-a calificat conform prevederilor art.190 alin.(1) Cod penal - escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare.

Sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din data de 23 ianuarie 2025 a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura municipiul Bălți, Veaceslav Vacari fiind solicitată casarea parțială a actului judecătoresc contestat, cu trimiterea la rejudecare a cauzei penale, în aceeași instanță de fond, în alt complet de judecată.

În argumentarea acestor cerințe procurorul-recurent a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite

încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat, însă în mod eronat i-a aplicat o pedeapsă prea blândă, n-a ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea inculpatului Galii Dumitru, care nu este la prima abatere de la lege, săvârșind infracțiunile cu intenție directă.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Conform prevederilor art.447 alin.(1, 2) Cod de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

Până la data examinării recursului, părțile nu au prezentat referință pe marginea recursului, fapt ce nu împiedică examinarea lui.

Verificând argumentele cererii de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, Colegiul a ajuns la concluzia că, recursul acuzatorului de stat urmează a fi admis, casată parțial sentința instanței de fond în latura pedepsei penale și se dispune rejudecarea cauzei în această parte de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

Colegiul își va întemeia soluția reținută în baza art.449 alin.(1) pct.2) lit.d) Cod de procedură penală conform căruia, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 2) admite recursul, casînd hotărîrea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: d) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul notează, că temeiul de drept pentru recurs constituie dispozițiile art.444 alin.(1) pct.9) Cod de procedură penală, în corespundere cu care, hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care: ...s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele

prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal.

Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, asupra cărora inculpatul Galii Dumitru nu a avut obiecții și nu a solicitat administrarea unor probe noi.

Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală, verificat și cercetat în ședința de judecată, instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Galii Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, aplicându-i conform acestei norme pedeapsa penală sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Colegiul constată că, sentința instanței de fond nu a fost contestată sub aspectul stabilirii circumstanțelor de fapt ale cauzei și nici în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Galii Dumitru sentința fiind criticată doar în latura stabilirii pedepsei penale.

Respectiv, constatând ca fiind dovedită fapta imputată inculpatului Galii Dumitru, Colegiul reține că deși prima instanță corect i-a reținut și just i-a calificat acțiunile criminale, totuși deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei penale, nu a reușit să o individualizeze în măsura în care să o facă a fi una proporțională faptei comise cu un efect preventiv convingător, pe măsură să evite recidivarea inculpatului, fapt pentru care preluând opinia părții acuzării, va dispune casarea sentinței, or, aspectul dat constituie temei de admitere a recursului conform art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod procedură penală.

Colegiul penal, analizând recursul acuzatorului de stat, prin care a contestat sentința instanței de fond pe motivul blândeții pedepsei, a constatat următoarele.

Anterior, conform revendicării 246 (f.d. 26), Galii Dumitru a fost condamnat, prin:

- sentința Judecătorei Bălți din 31 octombrie 2011, în temeiul art. 190 alin. (2), Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 79 din Codul penal sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita o anumită activitate, prin prisma art.90 Cod penal, pedeapsa închisorii fiind suspendată condiționat, pe un termen de 1 an;

- sentința Judecătorei Bălți din 15 aprilie 2014, în temeiul art. 190 alin. (5) din Codul penal la RM, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 9 ani închisoare,

prin prisma prevederilor art.84 alin.(4) și art. 85 Cod penal cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 3 ani;

-sentința judecătorei Chișinău sediul (central) din 26.03.2018 Galii Dumitru ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c), pe patru episoade. în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Galii Dumiteru ***** se stabilește pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării banilor și bunurilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani. În temeiul art. 85 alin. (1), (2) Cod penal, la pedeapsa stabilită se adaugă parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința judecătorei Bălți din 15.04.2014, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 13 (treisprezece) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării banilor și bunurilor materiale pe un termen de 4 ani;

- sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 06 octombrie 2020, în temeiul art. 190 alin. (1) din Codul penal la RM (trei episoade), fiindu-i stabilită cu aplicarea art. 84 alin.(1) din Codul penală la RM pedepasa definitivă de sub formă de 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor bănești pe termen de 3 ani.

Colegiul penal consideră că, instanța de fond a emis o pedeapsă prea blândă în privința inculpatului Galii Dumitru, nejustificat a aplicat pedeapsa sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității, hotărârea instanței de fond nefiind coroborată cu circumstanțele reale de drept și de fapt stabilite, atât în cadrul urmăririi penale efectuate pe acest caz, cât și a celor examinate în cadrul ședinței de judecată.

Argumentele invocate în recursul procurorului fiind întemeiate.

În acest sens, Colegiul penal atestă că dispozițiile art.75 alin.(1) și (2) Cod penal, stipulează că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a ani prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În aceeași ordine de idei, se mai remarcă că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia, de aceea persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Conform art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal statuează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Individualizarea defectuoasă a pedepsei, din conținutul sentinței de condamnare, compromite legalitatea verdictului contestat, materializând derogări de la art. 61 și art. 75 Cod penal, instanța de fond pripit a conchis oportunitatea aplicării față de inculpat a pedepsei sub formă de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Respectiva eroare a instanței de fond urmează a fi înlăturată la o nouă judecare a cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri ce va avea calitatea actului de justiție, prin care să fie aplicată inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă efectuând o analiză mai complexă și minuțioasă a personalității infractorului urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii.

Cu referire la caz, Colegiul penal constată că în cererea de recurs a procurorului a fost invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei stabilite inculpatului de către prima instanță sub aspectul că instanța de fond nu a ținut cont de gradul prejudiciabil sporit al faptei săvârșite de către inculpat, precum și de personalitatea acestuia, care, cum s-a menționat mai sus, anterior de nenumărate ori a fost supus răspunderii penale pentru comiterea infracțiunilor similare.

Analizând sentința supusă recursului, Colegiul penal conchide că instanța de fond nu a pătruns pe deplin în esența argumentelor părții acuzării, motivând superficial soluția emisă, fără a-și argumenta soluția în acest sens.

Astfel, Colegiul penal a stabilit că deși judecarea cauzei a avut loc în procedură simplificată, inculpatul urmând a beneficia de reducerea pedepsei, totuși instanța de fond nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61, art. 75 Cod penal, la stabilirea pedepsei.

Or, potrivit lucrărilor cauzei penale rezultă că, anterior Galii Dumitru, a fost supus pedepsei cu închisoarea, cu executarea reală, cât și prin prisma exigențelor art.90 Cod penal, însă nu și-a făcut concluzii respective în sensul corectării comportamentului acestuia în societate, astfel, a comis din nou o infracțiune cu intenție.

Prin infracțiunea comisă se constată că, inculpatul nu a contribuit la corectarea comportamentului său în societate și față de instituțiile de drept ale statului R. Moldova, astfel fără nici o remușcare a conștiinței sale a comis o altă infracțiune intenționată prin ce se constată că pedepsele aplicate anterior acestuia nu și-au atins scopul reeducării și a schimbării comportamentului acestuia în societate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, în prezenta speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs invocat de către procuror, ceea ce duce la casarea parțială a sentinței instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de fond, în alt

complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi înlăturată în ordine de recurs, or exigențele art. 449 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală interzic agravarea situației inculpatului la pronunțarea unei noi hotărâri în recurs.

La o nouă rejudecare a cauzei instanța de fond urmează să se conducă de prevederile Legii, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra aspectelor evidențiate în prezenta decizie, să argumenteze clar concluziile sale în hotărârea adoptată, ținând cont de motivele casării sentinței atacate, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.2) lit.d), art417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

DECIDE :

Recursul declarat de către procurorul în Procuratura municipiul Bălți, Veaceslav Vacari împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 ianuarie 2025, pe cauza penală în privința lui **Galii Dumitru *******, se admite, cu casarea parțială a sentinței în cauză, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de fond, în alt complet de judecată.

În rest, se menține sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 ianuarie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător:

Ghenadie Liulca

Judecătorii:

Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache